Джозеф-Редьярд Кіплінґ

Тягар білих

Перекладач: Є.Сверстюк

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Беріть тягар той Білих,
Зішліть туди свій цвіт,
Синів, щоб торували
Новим підданцям слід;
Служили за поденне —
Завжди напоготів —
Юрбі хистких, похмурих
Дітей-напівчортів.

Беріть тягар той Білих —
Терпляче поруч йти,
Ховати прояв сили
І проблиск гордости;
Сто раз просте і ясне
Доводити до всіх,
Чужих шукати вигід
Та інтересів їх.

Беріть тягар той Білих —
Лють мирної війни:
Забий той вічний голод,
Хвороби ті спини...
І вже коли замріє
Жаданий той кінець,
Дикунська Лінь і Дурість
Зведе все нанівець.

Беріть тягар той Білих —
Не розкіш королів,
Струмент кріпацький, мітли
І роби ковалів.
Порти, де вам не плавать,
Шляхи в чужий вам світ
Своїм життям вкладайте
І смертю значте слід!

Беріть тягар той Білих —
І жніть платню стару:
Докори — за зусилля,
Ненависть — за весь труд,
Крик юрб, яких до світла
(Повільно так!) тягли:
"Нащо ви нас з Єгипту?..
Ми любо там жили..."*

Беріть тягар той Білих —
Не смійте спочивать!
Ані гукать про Волю,
Щоб втому приховать!
За кожен крик і шепіт,
За кожен чин і пас
Мовчазні люди важать
Богів чужих і вас.

Беріть тягар той Білих —
Кінець дитячим снам:
Були легкі то лаври,
Яким мала ціна.
За всі літа невдячні
Прийміть свої жнива:
Холодний, зріло-мудрий
Суд тих, що рівні вам.

---

* Біблійна алюзія на виведення Мойсеєм євреїв з Єгипту.